

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง
เรื่องควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2550

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องเสียง พ.ศ. 2493 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับเพิ่ม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จึงออกขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง และนายอำเภอनावังจึงตราขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่องการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องเสียง พุทธศักราช 2550 บังคับใช้ในเขตตำบลวังทอง อำเภอनावัง จังหวัดหนองบัวลำภู

เหตุผล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง มีความจำเป็นเป็นต้องตราขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่องควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2550 ออกใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เพื่อควบคุมและปฏิบัติให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียมในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองมีรายได้จากค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปทำนุบำรุงท้องถิ่น และการบริหารด้านอื่นในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทองให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง
เรื่อง ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ว่าด้วยเรื่อง ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2550 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองและนายอำเภอनावัง จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่อง ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองนี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ถัดจากวันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบคำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“โฆษณา” หมายความว่า การบอกกล่าวแจ้งความแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นแก่ประชาชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ 5 ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงกำลังไฟฟ้าจะต้องขอรับการอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ข้อ 6 ใบอนุญาตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกให้แก่ผู้ทำการโฆษณา ตามข้อบัญญัตินี้ให้คุ้มครองถึงผู้ใช้เสียงและควบคุมเครื่องขยายเสียงในการโฆษณา และบุคคลเช่นว่านี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตด้วยอัตราค่าธรรมเนียมตามรายละเอียดแนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 7 พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจสั่งให้ผู้เสี่ยง หรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ทดลองได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

ถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้

ข้อ 8 การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง จะต้องโฆษณาเป็นภาษาไทย

ข้อ 9 ข้อบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การโฆษณา

(1) คำสอนในทางศาสนา

(2) ของหน่วยงานราชการของรัฐ

(3) หาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย

(4) กิจการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย

(5) กิจการเกี่ยวกับการมหรสพเฉพาะในโรงมหรสพและในระหว่างเวลาที่แสดงมหรสพ

(6) กิจการของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการอันเป็นสาธารณะกุศล ซึ่งนิติบุคคลนั้นโฆษณาเป็นภาษาไทย

ข้อ 10 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ด้วย

ผู้ใดฝ่าฝืนตามข้อ 9 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียด้วย

ข้อ 11 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังทองรักษาการตามข้อบัญญัตินี้และมี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือนกันยายน พ.ศ. 2550

(นายทองคำ ประพฤติธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

อัตราค่าธรรมเนียมอนุญาตควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องเสียง

ข้อ 1 การขออนุญาต

1. ยื่นคำขอตามแบบ พษ.๑
2. ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้น ให้ใช้แบบ พษ.๒ /

ข้อ 2 ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้เรียกเก็บ ดังนี้

1. การโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ 10 บาท
2. การโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า
 - ก. โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ 60 บาท
 - ข. โฆษณาประจำที่ ฉบับที่ 75 บาท /